

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

بدين يوم وبر زنده يك تن مباد
از آن به که کشور به نشمن دهيم

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سرتون به کشنن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

البي - فرهنگي

ملک الشعرا

استاد محمد نسیم «اسیر»

تنظيم و ویرایش: پورتال

مشکِ تر

(از خاطرات گذشته)

شهی شبی شکن زلف خود چو مشک تری
بلی، لبی چو عقیق یمن بمن بنمود
نظر نمود که نذر نظاره اش بکنم
چو موج گل به نظر آمد و گذشت و نماند
منش به هر قدم انداختم سری به نیاز
سِریست بین من و یار، اگر سَرَم برود
حکایت لب لعلش اگر ز من پرسی
تبی سست در تن من از بتی سیه چشمی
رقیب گشته قریب نگار من، گوئی
نگار اگر گذر از رهگذار من نکند
رگ جنون مرا هم به عشق پیوند است
بیا و گرنه چنان از تودور خواهم رفت

گشود و بست دلم را به حلقة دگری
شگفته خنده کنان چون سپیده سحری
اگر به سینه دلی باشد و به کف گهری
ز خویش بی خبرم کرد، وه چه بی خبری
نداشت در دل سنگش، نیاز من اثری
سر سخن نگذارم به هیچ خیره سری
عقیق احمر جانپور است، یاشکری
که گر به شعله نشینم، نمی کند نظری
خری به عیسی مریم شده است همسفری
کنم گذر به ره و رسم دلبر دگری
عجب مکن که به شهر او قتاده شور و شری
که تا به حشر نیابی دگر ز من اثری

بنازم آن پدری را که چون تو اش پسر است خوش آن پسر که برد فیض آنچنان پدری
به شکر نعمت یک خنده، شکر افشاری
«اسیر» این سخن نیست کمتر از شکری

(شهر کابل - قوس ۱۳۳۷ ش)